

עתיד

ימ' אמר' אוי"ב ארדו"ף אשי"ג
המתקת ה' האלפין כמ"ש

פרשת צו תשנ"ז

ע

וא בפרשת פרה שאז נתקנים
מנצפ"ך שהם אותיות הגאולה.
הקדם מה שהביא בבני יששכר
ואותיות מנצפ"ך הם יניקת המן
זי סדר זה, המן יונק מהאותיות
ז צ', וחכמו מאותיות פ"ך.
ר ביארנו בענין חשבון עשרת
שנתן המן כנגד שקלי ישראל.
שכון מאת ככר כסף שנתנו
ביארו המפרשים החשבון בזה.
עוד אלף שבע מאות חמשה
יתירים שמהם נעשו הווים
ע לא נתן המן כלום. והיינו לפי
היו כנגד אותם הנפלטים מן
י דן ולכן נעשו משקליהם ווים
מחוץ למקום המקדש. והיה
הם חשובים כלל שיצטרך ליתן

זת זקנו עמלק אשר נזדקק לבני
המחנה. ואיתא במדרש ששכח
עשה עם שקלים היתרים האלו.
ושה מהם ווים לעמודים. והיינו
יים לנשמות שכוחות על כן
ינו. והנה הטעם על תיבת ואת
ז גרש. ואיתא באלשיך שהוא
בר משה מה עשה בשקלים אלו.
יש מורה על אדם שנזכר לפתע
נו.

ל כי אותיות הסופיות מנצפ"ך
האותיות של א"ב. בבחי' חוץ
הנשמות שנפלטו לחוץ. והם
ת המן וזרש וחכמו מזדקקים
יקתם היא מאותיות אלו. והם
נעשו הווים לעמודים. ותיקון
שהם בגימ' פ"ר הם ע"י הוספת

אמונת

חמשת אלפי' כנ"ל. וזה נרמז ואת האל"ף היינו
האלף הממתיק ומתקן את אותיות מנצפ"ך שהם
הנשמות הנפלטות.

וזהו ענין פרשת פרה. כי גדול כח כפרת
הפרה האדומה שמעשיה בחוץ לתקן אף
הנפלטים לחוץ. וכמו שביאר התניא **ואגרת הקדש**
כמעלת כפרת פרה אדומה יותר משאר
קרבנות שנעשים בפנים. ושלכן נסמכה מיתת
צדיקים לפרה אדומה דייקא להורות על גדול
כח הכפרה שמכפר אף על הזדונות עיי"ש.

ומזמור לדוד בשנותו מיועד לבני דן
הנפלטים. ולכן נאמר בו הפסוק גדלו לה' אתי
ונרוממה שמו וגו'. שממנו צירופו של חדש
טבת המכוון לשבט דן. והפסוקים שבמזמור זה
הם ע"י סדר א"ב. אך לבסוף ניתוסף פסוק פודה
ה' נפש עבדיו וגו' שלא לפי סדר הא"ב. להורות
על תיקון הנשמות של מנצפ"ך שהם חוץ לסדר
ונפלטו לחוץ. אך יש להם תיקון ככח הפדיון.
ולכן פד"ה ויה"ה נפ"ש עבדיו בגימ' עש"ה וו"ם
לעמודים.

והנה כאשר נחשוב מספר כל האותיות של
א"ב ונוסף על זה מספר האותיות מנצפ"ך עולה
מספרם אלף ושבע מאות ושבעים וחמשה
(1775) כמנין השקלים שמהם נעשו הווים
לעמודים. והוא גימ' ויה"ו כ"ל פקודי בני
ישראל לבי"ת אבת"ם כלומר שאף הנפלטים
לחוץ מתקשרים עם כל ישראל.

וזה בחי' חדש אדר וישועה של פורים
הנמשך ממקור עליון למעלה מן הדעת ולמעלה
מן הזמן. ממקום שורש ישראל שאין בו שום
פגם. וע"ד שביאר המהר"ל מה שמצינו במגילה
כמה פעמים ענין המהירות והריצה כמ"ש מהר

פרשת פרה

עתיד

רנה

קח וגו', הרצים רכבי הרכש האחשתרנים בני
הרמכים יצאו מבהלים ודחופים וגו'. כי שורש
הנס הוא ממקום שלמעלה מן הזמן. ואיתא בגמ'
שבלשון הקודש יוצאים בקריאת המגילה אע"פ
שאינם מבינים. שהרי אין אנו מבינים פירוש
האחשתרנים בני הרמכים. וזה מורה על בחי'
הישועה של פורים שהוא למעלה מן הדעת.
והאחשתרנים יצאו מבוהלים, במהירות. ועד"ז
פרה אדומה נאמר בה אמרתי אחכמה והיא
רחוקה ממני. בחי' למעלה מן הדעת.

וכן כפרת חתן וכלה נמשך ממקום זה.
וי"ל בטעם המנהג שעושים חופה בחוץ. כי
נמשכת הכפרה אפי' לאותם הנפלטים לחוץ.
ויש לרמז הי"א רחקה ממנ"י בגימ' חתונה.

ופורים הוא למעלה מן הדעת. וכן המצוה
לבסומי עד דלא ידע. ובמשקל זה הוא כפרת
פרה אדומה. וכמו שנתבאר. ויש לרמז לבסומי
ע"ד דל"א יד"ע בגימ' פרה אדומה. ומעשיה
של פרה אדומה מחוץ למחנה. ששם יורדת אור
הנפלא של כפרת פרה אדומה. ויש לרמז עוד
פרה אדומה בגימ' הפורים.

עכשיו ברעוא דרעוא הוא עת רצון גדול.
שהוא זמן עליית עבודת ימי הפורים והוא
בפרשת פרה. ויורדת טהרה לישראל להכנה
לפסח. והמתקת הדינים בבחי' אתהפכא חשוכא
לנהורא כמ"ש בתניא הנ"ל. החדש אשר נהפ"ך
בגימ' ע"ץ הדעת טו"ב.

ויה"ר שנזכה ליו"ט של טהרה וקדושה
בירושלים הבנויה ונזכה לאכול שם מן הזבחים
ומן הפסחים. אכ"ר.

פרשת כי תשא - פרה תשס"ד

פרשת פרה השלמה לפורים

נועם הוי"ה אל-היינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. שיש בהם
חמשה פעמים ג"ו. והמתקתם הוא ע"י הוספת
אל"ף בכל חלק מהם, ועי"ז נתוסף מספר ה' על
פ"ר ונעשה פרה כמבואר בספה"ק. ואיתא
במדרש, שהאותיות מנצפ"ך הם אותיות של
גאולה, שכל אות מיוחדת לגאולה מסויימת.

ואיתא בזוה"ק, ששבת פרשת פרה שייכת
לפורים. ושבת זו היא הגמר של פורים, כי פרה
ופורים שרשם אחד, שהם המתקת הפ"ר דינים.
שעולים כמנין מנצפ"ך שהם האותיות של דין
כי הם סוגרים את התיבה והם בחינת צמצום
הדינים. ופ"ר דינים חלוקים לחמשה חלקים
שכל אחד מהם עולה ג"ו הנרמזים בפסוק, ויהי

וכדכתיב (שם) בתוספת אל"ף עולה בגימ' מ"י ית"ן טהר"ד מטמ"א, וזה נרמז ג"כ בסיום הפסוק "לא אחד" דהיינו ע"י האחד דהיינו האלף, נעשה טהור מטמא, ועוד נרמז בתיבות המל"ך

אחשר"ש מ"ס בגימ' אמ"ר אוי"ג ארדר"ף אשי"ג אחל"ק, ששם המתקת ה' האלפין כמ"ש הבעש"ט כנ"ל.

פרשת צו חגג"ז

שבת פרשת פרה השלמה לפורים

איתא בספד"ק ששבת פרשת פרה שייכת לפורים. ושבת זו היא הגמר של פורים, כי פרה ופורים שרשם אחד, שהם המתקת הפ"ר דינים. שעולים כמנין מנצפ"ך שהם האותיות של דין כי הם סוגרים את התיבה והם בחינת צמצום הדינים. ופ"ר דינים חלוקים לחמשה חלקים שכל אחד מהם עולה נ"ו הנרמזים בפסוק, ויהי נועם הוי"ה אל-הינ"ו עלי"נו ומעשה ידי"נו כוננה עלי"נו ומעשה ידי"נו כוננהו. שיש בהם חמשה פעמים נ"ו. והמתקתם הוא ע"י הוספת אל"ף בכל חלק מהם, ועי"ז נתוסף מספר ה' על פ"ר ומעשה פרה"ה כמבואר בספד"ק.

ואיתא במדרש, שהאותיות מנצפ"ך הם אותיות של גאולה, שכל אות מיוחדת לגאולה מסויימת. כי גאולת אברהם אבינו מאות כ' - לך לך. יצחק גאולתו מאות מ"ם - עצמת ממנו. גאולת יעקב מאות נון - הצילני נא. גאולת מצרים מאות פ' - פקד פקדתי. גאולה העתידה מאות צ' יצמח צדיק. ע"כ המדרש רבה. והאות צדי"ק מיוחדת לגאולה העתידה. ועפ"י הנ"ל שהאותיות מנצפ"ך הם פ"ר דינים, אך ע"י המתקתם נעשה מהם גאולה. וזה התיקון של האותיות מנצפ"ך.

ואיתא מהר"ש מ'אסטראפאליא זצ"ל, שנרמז בפסוק, מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק. כי האותיות מכנ"ף הם האותיות שכבר נעשה מהם גאולה, אלא שהאות צדי"ק עדיין לא היתה בה הגאולה כנ"ל. ולכן אמר, מכנף הארץ זמירות שמענו. שזה כבר שמענו האותיות של מכנ"ף, אבל, צבי לצדיק. כי צבי הוא מלשון חמדה כמו צבי וחמיר. שאנו חומדים ומצפים לצדי"ק. שהוא הגאולה העתידה ע"י האות צדי"ק.

ויש לרמז כי פורים בגימ' צב"י לצדי"ק. כי בפורים הוא צמיחת הגאולה העתידה ע"י האות

צדי"ק והגמר הוא בפרשת פרה שאז נתקנים חמשה האותיות מנצפ"ך שהם אותיות הגאולה. וי"ל עוד, בהקדם מה שהביא בבני יששכר בשם האריז"ל שאותיות מנצפ"ך הם יניקת המן וזרש וחכמיו. לפי סדר זה, המן יונק מהאותיות מ"נ, זרש מאות צ', וחכמיו מאותיות פ"ך. עיי"ש. והנה כבר ביארנו בענין חשבון עשרת אלפים ככר כסף שנתן המן כנגד שקלי ישראל. שהוא לפי החשבון מאת ככר כסף שנתנו ישראל וכמו שביארו המפרשים החשבון בזה. ואמנם הרי היו עוד אלף שבע מאות חמשה ושבעים שקל יתירים שמהם נעשו הווים לעמודים. וכנגדם לא נתן המן כלום. והיינו לפי שאתם שקלים היו כנגד אותם הנפליים מן המחנה שהם בני דן ולכן נעשו משקליהם וזים לעמודים שהם מחוץ למקום המקדש. והיה סכור המן שאין הם חשובים כלל שיצטרך ליתן כנגדם שקלים.

ואחו בשיטת זקנו עמלק אשר נודקק לבני דן הנפליים מן המחנה. ואיתא במדרש ששכח משה רבינו מה עשה עם שקלים היתרים האלו. ולבסוף נזכר שעשה מהם וזים לעמודים. והיינו לפי שהם שייכים לנשמות שכוחות על כן שכחם משה רבינו. והנה הטעם על תיבת ואת האלף היא אזלא גרש. ואיתא באלשיך שהוא רומז להנ"ל שנזכר משה מה עשה בשקלים אלו. ותנועת אזלא גרש מורה על אדם שנזכר לפתע ענין שנשכח ממנו.

ולדרכנו י"ל כי אותיות הסופיות מנצפ"ך הם חוץ לסדר האותיות של א"ב. בבחי' חוץ למחנה. וזה בחי' הנשמות שנפלטו לחוץ. והם הנשמות שקליפת המן וזרש וחכמיו מזדקקים להם. וכנ"ל שיניקתם היא מאותיות אלו. והם אשר משקליהם נעשו הווים לעמודים. ותיקון אותיות מנצפ"ך שהם בגימ' פ"ר הם ע"י הוספת

חמשת אלפין כנ"ל. וזה נרמז ו האלף הממתיק ומתקן את אותי הנשמות הנפלטות.

וזהו ענין פרשת פרה. כי הפרה האדומה שמעשיה ב הנפליים לחוץ. וכמו שביאר ו במעלת כפרת פרה אדום קרבנות שנעשים כפנים. ושלו צדיקים לפרה אדומה דייקא ל כח הכפרה שמכפר אף על הזדון ומזמור לדוד בשנותו הנפליים. ולכן נאמר בו הפסוק ונרוממה שמו וגו'. שממנו צ טבת המכוון לשבט דן. והפסוק הם ע"י סדר א"ב. אך לבסוף נז' ה' נפש עבדיו וגו' שלא לפי סדר על תיקון הנשמות של מנצפ"ך ונפלטו לחוץ. אך יש להם תיי ולכן פדה הוי"ה נפ"ש עבדיו ו לעמודים.

והנה כאשר נחשוב מספר א"ב ונוסף על זה מספר האותיות מספרם אלף ושבע מאות ו (1775) כמנין השקלים שמו לעמודים. והוא גימ' ויהיו נ ישראל ל בני"ת אבת"ם כלומר לחוץ מתקשרים עם כל ישראל. וזה בחי' חדש אדר ויע הנמשך ממקור עליון למעלה מ מן הזמן. ממקום שורש ישראל פגם. וע"ד שביאר המהר"ל מה כמה פעמים ענין המהירות והו

ואיתא בזה"ק, ששבת פו לפורים. ושבת זו היא הגמר ש ופורים שרשם אחד, שהם המח שעולים כמנין מנצפ"ך שהם ו כי הם סוגרים את התיבה והו הדינים. ופ"ר דינים חלוקים שכל אחד מהם עולה נ"ו הנרמז